

GORICA

(Zjutranje izdanje).

Izhaja vsak torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Socijalna izobrazba.

Govoril na drugem slavnostnem zborovanju III. slovenskega katoliškega shoda dr. A. Breclj. (Dalje).

Srednjeveški človek je bil sam na sebi organizovan, vse svoje mišljenje in delovanje je imel urejeno in v soglasju z verskim prepričanjem. Kot veren krščan je umerjal in urejal svoje pozemsko delovanje z ozirom na svoj glavni smoter, ki ga je pričakoval po smrti. Najprej Boga, kar je božjega, ljudem pa po božji zapovedi, kar sebi. Kjer so bila ta načela občeveljavna v zasebnem in javnem življenju, ni moglo priti do večjega in trajnega nesoglasja v nobenem družabnem organizmu.

Zgodovina nam vestno pripoveduje dalje, kako in zakaj je propadlo sedanje blagostanje.

Soglasje v javnem in zasebnem življenju je zrušil Luter, hotel osvoboditi sebe in človeštvo vezi, ki so ga družile s papežem in cerkvijo. Izpodbi je avtoriteto papeževo in učece cerkve, a s tem izpodmaknil temelj krščanstvu. Dosljedno v Lutrovem, duhu je nekaj stoletij za njim Voltaire javno zavrgel Kristusa in krščanstvo, kmalu za tem pa Proudhon Boga in vsako vero. Te zmote so zašle po izobrazbenih v ljudstvo. Ako ni Boga, ne veljajo njegove zapovedi. Človek se je začutil svobodnega v svojem mišljenju in dovladalo je geslo: vsak sme, kar more.

Dosljedni potomci Lutrovega čistega evangelija so anarhisti, ki zametajo vsako avtoriteto in dosledno tudi vsako družbo. Katoličana so osvobodili v kristjane, kristjane v človeka, a človeka, ki je vendar družabno bitje, hočejo ponižati v žival, ki se vsaka sama zase potika po zemlji. Ker je ta zmota tako protislovna človeški naravi, anarhizem ni in ne bo mogel dobiti trdnih tal v človeški družbi.

Bogoslovno-verske zmote je sprejela in zagovarjala veda, ker je zlasti humanistično nadahnjemim učenjakom zelo prijal nauk o svobodi, ki jim je nudilo nebrzdano, epikurejsko življenje.

Že prej so katoliški učenjaki, ponajveč redovniki, zelo temeljito proučevali naravo in stvarni svet ter tako položili temelje našemu modernemu prirodoznan-

stvu, toda glavni predmet proučevanja jim je bil človek in njegova duša. Njih duševni pogled se je obračal navzgor! Cerkev, Boga in vere osvobojeni učenjaki niso imeli več zanimanja za duševni svet, pozabili so celo svojo dušo, jo utajili in se zaglobili v opazovanje in proučevanje stvarnega sveta. Omamljena od uspehov raziskovanja prirodnih pojavov se je veda tako izpozabila, da je zanikala ves nestvarni svet. Materializem je zavladal celo v modroslovju, vеди vseh ved.

Iz verske svobode se je rodila filozofska svoboda, iz obeh politična in gospodarska. Vsakdo sme v imenu svobode, kar more! Z načelom te neomejene svobode je bil odpravljen temelj vsaki družabni organizaciji, samopašna sebičnost je zavladala nad krščansko ljubeznijo do bližnjika, moč nad pravico.

Posledice teh osodepolnih zmot so bile zato tako pogubne, ker so se duševno in gmotno krepkejši posamezniki polastili vseh važnejših pridobitev tehnike. Neorganizovano v kosce razbito in zmrvljeno ljudstvo ni imelo opore proti političnim in gospodarskim izkoriščevalcem. Završal je vsepovsod divji boj v človeški družbi; posledice vidimo in čutimo.

Vidimo in čutimo pa tudi, kako se človeška duša z vso silo upira temu nesoglasju med dejanskimi razmerami in zahtevami človeškega uma in srca, kako željno išče potov in sredstev, da zavlada soglasje v družbi in posameznikovi duši.

S tem pregledom je pravzaprav rešeno stavljeno vprašanje, kako presnovati družabno življenje; zgodovina govori dovolj jasno in glasno.

Toda, ngovarjal bi kdo, kolo časa se ne zavrti nazaj! Kaj hočemo obrtnike tlačiti v srednjeveške cehe, kmete vpreči v fevdalni jarem, vseučilišča spraviti pod redovniške halje?

Brez odgovora na ugovor pojdemo v posvete k najmodernejšim vedam, k socijalni ekonomiki in higijeni, ki sta obe vzrasli v najslabših, ker individualističnih, antisocijalnih tradicijah.

Socijalna ekonomika (navadno jo imenujemo narodno gospodarstvo) je veda, ki raziskuje oblike javnega gospodarstva, njih razvojna pravila, kritikuje njih ponavljane in posredno ali neposredno nasvetuje njih izboljšave.

se vozili tako nekoliko časa, se je jela nagibati kočija vedno bolj nizdol, tako da se je Peter že resno bal, da se zvrnejo v tistem hipu vsi skupaj in strmoglavijo v prepad. Že bi bil zakričal same groze — kar se spremeni vse skupaj v kopo medvedov. Peter je razločil popolnoma dobro; šest jih je bilo, štiri manjši in dva večja, vsi strašno razjarjeni, in Peter bi bil slišal gotovo tudi njih rjojenje, da niso bili tako strašno daleč. Ravšali so se neusmiljeno med seboj — posebno večja dva sta bila nad vse divja. Eden manjših je ležal že na tleh in njegov premagavec ga je zagrabil še napol mrtvega za glavo in mu slekel vso kožo dol do tal.

„Kaj pa gledaš tje v daljavo tako zamišljeno in s takim zanimanjem?“ ga poprašča sestra Marička, ki je stala na pragu.

„Eh, nič! Gledal sem tiste megle, ki se pasejo tam na obzorju, pa bi bil kmalu mislil, da je resnica, da se res ravšajo medvedji, prav tako se mi je zdelo.“

„Ti si vedno zamišljen“, ga kara sestra. „Kaj bo s teboj, ako boš vedno

Narodna ekonomika mora upoštevati načelo vsake organizacije, da trpi vsa celota, ako trpi en del. To načelo je že spoznal Menenij Agripa, ki je pomiril rimske plebejce, izselivši se na Sv. goro, s prisposodobno o želodcu v razmerju do drugih udov človeškega telesa. Ker trpi gospodarsko večji del moderne družbe, posebno delavski sloji, obrača ekonomika posebno pozornost zlasti tem, kako bi se jih dalo gospodarsko povzdigniti in okrečiti.

Utilitarno (koristnostno) načelo, naj posameznik ne izkorišča drugih ljudi že radi lastne koristi, ker če trpi družba, trpi tudi posameznik, ne zadošča v ekonomiki. Človeška sebičnost je kratkovidna, da rajši grabi bližnji dobiček ko čaka radi drugih kasnejšega. Zato stavi novejša ekonomika kot vodilo gospodarskemu življenju načelo, da nihče ne sme ničesar, kar bi bilo drugim in družbi v kvar.

Ali ni to načelo pravno načelo, izključno krščansko načelo o ljubezni do bližnjika?

Torej celo iz materialistično-kapitalističnih tal vsklila, na pravoslavnih gredicah negovana ekonomika nujno zahteva kot vodilo gospodarskemu življenju pravno načelo, ki je po svojem bistvu krščansko in naravno v nasprotju z nauki gospodarskega liberalizma.

(Dalje pride.)

Vtisi s prvega zadružnega shoda.

(Dalje.)

Delo, razvoj je življenje, stagnacija pa smrt, mirovanje nazadovanje. Gospodarski organizem, ki ne stremi več za izpolnitvijo, za napredkom, nazaduje, propada. Ako pa velja to za posamezni organizem, koliko bolj velja še za celoto, za skupino organizmov. Da se nahaja mlekarska gospodarska organizacija pri nas na Avstrijskem v stagnaciji, tega ne moremo trditi, ker vidimo vedno, da teži za izpolnitvijo, za tesnejšim združenjem.

Koncem meseca januarija 1904 se je vršil na Dunaju na poziv c. k. kmetijske družbe I. avstrijski mlekarski shod, katerega se je udeležilo preko 400 oseb iz vseh pokrajin naše države. Glavni in najvažnejši sklep tega shoda, ki je pretresoval splošne tehnično-gospodarske razmere mlekarstva v Avstriji, je bil pač ta, da se je sklenilo ustanoviti „Stalni

tak? Ali ne veš, kaj ti je dejal zdravnik, ako hočeš ozdraviti? Raztresi se večkrat pa kaj gibaj se in čitaj večasi kaj zabavnega, veselega! Tako hudo mi je ko te vidim tako zaglobljenega v težke misli, kakor bi študiral bogve kaj učnega. Ne kviri si vendar le še bolj že itak slabotnega zdravja!“

„Saj bi te rad ubogal, Marička, verjemi, prav rad. Ampak jaz ne morem in ne morem na noben način, naj se še tako trudim. Vedno se mi toži po šoli in delu, katero mi je zaprto, zabranjeno. Kako rad bi se učil v mestu med svojimi tovariši in bogatil s tem zaklade svojega znanja od dne do dne! Tako pa moram sedeti tu, potr in bolan, in se dolgočasiti. Veruj mi, Marička, da ni nič mučnejšega za človeka, kakor če ne sme delati, ko bi rad, kakor se godi meni. Glej, Marička, jaz se ti odkrijem popolnoma, kakor se nisem še nikomur, do sedaj, ampak prosim te, ne pravi tega nikomur, niti materi ne. Jaz čutim že davno v sebi kal neozdravljive bolezn. Nekaj mi pravi, da ne čakam druge jeseni, da me zagrebejo pred

mlekarsko-gospodarski odbor za Avstrijo“ s sedežem na Dunaju. Naloga tega stalnega odbora, kateremu pripadajo najboljše strokovnjaki iz javnih zastopov in iz prakse, in kateri mora zborovati vsaj enkrat na leto, je proučevanje vseh vprašanj, ki se tičejo mlekarstva, bodisi s tehničnega stališča, bodisi s splošno gospodarskega, združevalnega, poučnega ali kateregakoli drugega stališča, samo da služijo v povzdigo mlekarstva samega. Stalni odbor je od tedaj imel več precej dolgih sej, v katerih se je razpravljalo o naravnost izredno važnih referatih. Del teh razprav se je že obelodanil v posebnem poročilu, ki je za strokovnjaka, bodisi z ožjega mlekarskega stališča, bodisi s splošnostnega združniškega stališča izredno zanimivo in poučno. I. avstrijski shod je temu stalnemu odboru začrtal pot svojega delovanja in mu podal še posebej — rekli bi „gebundene Marschroute“ — dve za enotnost mlekarskega združništva zelo važni vprašanji v proučevanje in takojšnjo rešitev: 1. v koliko je naš združni zakon iz l. 1873 potreben reforme, da odgovarja sedanjim potrebam in razmeram združništva? 2. ali je potrebna ustanovitev posebne mlekarske centrale za celo državo, in bodi li ustanovljena kot samosvoj organizem ali kot oddelek že druge za celo državo obstoječe zveze? Posebno drugo vprašanje je izzvalo že pri mlekarskem shodu precejšnjo debato. Meritoričen sklep glede tega vprašanja pa se je prepustil stalnemu odseku mlekarskega odbora, ki je v seji plenuma odbora z dne 24. januarija 1905 na predlog referenta ravnatelja dr. Tollinger-ja sprejel sledeči sklep:

„Mlekarsko-gospodarski odbor priporoča, da se mlekarske zadruge v posameznih deželah, ako treba tudi v posameznih delih dežel, združijo v zveze, ako ne smatrajo, da so njihove koristi zastopane zadostno v že obstoječih poljedelskih zvezah ali korporacijah.

„Pri ustanavljanju mlekarskih zadrug naj se vzamejo kot temelj v ozir združna načela, ki so splošno potrebna za pravilno in zajamčeno delovanje, in naj velja izpolnitev teh načel za predpogoj subvencioniranja od strani deželnih organizacij.

„Mlekarsko-gospodarski odbor priporoča, da bi deželne zveze in mlekarske zadruge, kakor mlekarne sploh tvorile temelj za državno centralno organizacijo. Ni pa potrebno, da se ustanovi posebna samostojna državna mlekarska zveza nego izpelje naj se zaželjena državna mlekarska zveza v okviru „Splošne zveze poljedelskih zadrug v Avstriji“ (Allgemeiner Verband landwirtschaftlicher Genossenschaften in Oesterreich) s tem, da

letom.. Zdravnik je to gotovo tudi že spoznal, pa noče povedati, ali vsaj meni ne...“

„Moj Bog, Peter, kaj ti blodi po glavi?“ se prestraši Marička. „Prosim te, kaj pa misliš? Saj je vendar rekel zdravnik, da zna postati bolezen nevarna, samo ako se ne boš varoval. Za božjo voljo, daj si vendar poguma in ne obupuj! Sicer nam znaš res še umreti. Sama misel na to mi je tako strašna in grozna, da se kar vsa stresnem ob njej...“

In dekle, ki je ljubilo brata z veliko nesebično ljubeznijo, je skrilo cve-toči obrazek v pisani predpasnik in jelo britko, britko plakati.

Tega pa ni mogel strpeti Peter, solz sestričnih radi njega — tega ne. Rezale so ga v mehko čuteče srce vsebolj občutno, vsebolj skeleče kakor prebritka zavest, da bo moral skoraj zapustiti smejoči se svet, na katerem si je obetal toliko časti, tako sijajno pot.

(Dalje pride.)

LISTEK.

Razdejanje.

Povest iz doline Pastuškin.

(Dalje.)

Med plesom in vriskanjem se je Štefan polagoma vedno bolj oddaljeval od Petra in Maričke in ko je bil že tako daleč, da ni že skoro več slišal tamburice, je zavriskal še enkrat na ves glas, zamahnil s klobukom in jo zavil po stezi za grmovjem doli v vas.

Peter je odjenjal, položil tamburico leno v naročje in se zamislil v daljino, v tiste belkastosive megle, ki so vstajale tam na obzorju in se kopicile in izpreminjale od trenutka do trenutka. Zdaj so imele podobo avtomobila, popolnoma jasno podobo: kočija brez ojesa in konj, v njej so sedeli gospodje in gospe, zadnje s široko našopirjenimi slamniki, eden gospodov je kadil cigareto — popolnoma jasno jo je bilo videti in celo dim, kako se je zibal polagoma kvišku, dokler se ni izgubil v vsemiru... Ko so

se oživotvori pododdelek iste v smislu § 21 pravil „Splošne zveze“.

Ta pododdelek se je ustanovil in so mu prideleni od strani stalnega mlekarkega odbora sledeči trije člani: profesor dr. W. Winkler kot poslovodja stalnega mlekarkega komiteja, ravnatelj Franc Kaiser in ravnatelj Franc Hofmann, kot mlekarstva izvedenec. Naloga pododdelka je, sestaviti statistiko o proizvodnji in o trgovini z mlekarstvenimi produkti; posredovati pri prodaji in organizirati prodajo; poizvedovati o kreditni sposobnosti kupcev; posredovati pri nakupu mlekarstvenih potrebščin; priskrbeti načrte za napravo in opremo mlekarne in posredovati pri pridobivanju sposobnega mlekarkega personala.

Glede drugega vprašanja, namreč revizije zadružnega zakona, je sklenil stalni mlekarsti odbor prepusiti rešitev tega vprašanja, odnosno natančneje njegovo proučevanje „Splošni zvezi“ z ozirom na to, da je zadeva važna za celotno zadružništvo in ne samo za mlekarstvo, in še posebno z ozirom na to, da je treba prej nekoliko časa opazovati vspehe in posledice novega revizijskega zakona z 1. 1905.

Stalni mlekarsti odbor je poleg tega še sklical dne 9. aprila 1906 na Dunaju posebno enketo glede vprašanja, kako subvencionirati in s kreditom podpirati mlekarke zadruge. Enketa je napravila sledeči sklep:

„Enketa naproša „Splošno zvezo“ poljedelskih zadrug v Avstriji, da sestavi načela za subvencioniranje in kreditno podpiranje mlekarstvenih zadrug, in da izdelata na podlagi izkušenj, pridobljenih v posameznih deželah in z ozirom na obstoječe razmere, konkretne predloge, katere naj izroči visoki vladi.“

Tako bi bilo avstrijsko mlekarstvo doseglo združitev glede enotnega nastopa toliko v poučno tehnični smeri z ustanovitvijo posebnega stalnega odbora za mlekarstvo, kolikor v trgovsko združevalni smeri z ustanovitvijo posebnega pododdelka za mlekarstvo pri „Splošni zvezi“. Mednarodna mlekarstva zveza („Fédération internationale de laiterie“) v Bruslju, koji je pristopil tudi stalni avstrijski odbor, je bolj etično združevalnega pomena, dasi ji ni mogoče odrekati tudi vpliva na kupčijske zadeve, na katere vpliva posebno s prirejanjem posebnih mlekarstvenih razstav, kakor n. pr. 1. 1905 v Parizu, 1. 1907 pa v Haagu.

Mlekarstvu pa je začrtana jasna pot: združevanje v malih organiziranih — mlekarstvenih zadrugah po deželi, združevanje mlekarstvenih zadrug v večje trgovsko važne organizme — mlekarstvene centrale v važnejših centrih; združevanje mlekarstvenih zadrug v deželne, teh pa v državno zvezo. Organizem za organizmom v višji, enotnejši, gospodarsko važnejši in vplivnejši celoti in obliki.

Sklepajmo z izrekom, katerega je nekoč izustil Štefan Richter, eden izmed prvih avstrijskih zadružnih delavcev:

„Stremljenje Tvoje bodi le celota,
In če celota ni mogoče Ti postati,
Priklopi tej se kot koristni člen!“

S. P.

Dopisi.

Serpenica. — V noči od 12. na 13. septembra zadela je vas Žago velika nesreča. Okoli 11. ure nastane na doslej še neznan način v hiši št. 132 požar, ki se bliskoma razširi na sosednja poslopja ter jih v kratkem času 13 popolnoma vpepeli. Ljudij se je hitro nabralo precejšnje število — tudi požarna bramba s Serpenice je bila kmalu na mestu. Pa vse je bilo zaman. Vsled zadnje suše je zmanjkalo vode — ogenj pa je z grozno svojo silo zajemal poslopje za poslopjem.

Pogorelo je 12 posestnikov. Zgorelo jim je vse. Že poprej niso bili premožni, sedaj pa v resnici nimajo ničesar. Živino so, razven ene, rešili sicer vso, pa kaj pomaga to, ko je zgorela vsa krma in živine nimajo kam pod streho dejati. Zima je pred durmi. Za zidanje ni več časa, tudi če bi bila sredstva na razpolago. Zavarovani so bili za neznatne svote; eden celo nič.

Ker je beda v resnici velika in pomoč nujno potrebna, obračava se podpisana na vsa blaga srca z iskreno prošnjo za pomoč. Vsak dar, bodisi v denarju, blagu ali obleki najhvaležneje sprejmeva.

Franc Rot Ivan Kunšič
župan, kurat,
Žaga. Serpenica.

Z Žage. — Pri groznem požaru, ki je divjal v sredo po noči v dolnjem koncu naše vasi, smo opazili nekaj, kar zahteva nujne odpomoči.

V primeroma zelo kratkem času je bila na mestu požara vrla serpeniška požarna bramba; tudi drugih ljudij je bilo dovolj, — manjkalo je samo najpotrebnejšega, namreč — vode.

V bližini je studenec. Ni sicer posebno močan — pa za male novice bi se dal narediti rezervar, ki bi bil v takem slučaju odločilnega pomena. Sedaj sicer tako razmišljanje ne pomaga več; pač pa naj bi bila ta nesreča opomin za prihodnost.

Tudi v sredi vasi je za tak slučaj še premalo poskrbljeno. Tam sta dva vodnjaka. Postavljena pa sta preveč bližju med hišami. Ako bi se te hiše vnele, ne bi mogel nihče do vode. Tu bi bilo potrebno, vodo, ki se iz teh vodnjakov odteka — zbrati v rezervoar, ki bi bil primerno oddaljen od poslopij ter v slučaju ognja lahko dostopen.

Dalje smo opazili to-le: Eden izmed pogorelcev je imel hišo krito s cementno opeko. Ko je ogenj dospel v podstrešje, začele so se opeke razletavati z groznim pokom. Kosci opeke so z veliko silo padali med gasilce, tako da je g. načelnik požarne brambe moral zapovedati odstop. Eksplozija opek je bila tako silna, da se je slišal pok celo na Serpenico. Potrebno bi bilo toraj, da se poizve vzrok tega pojava. Ako je vsaka cementna opeka tako nevarna v slučaju požara — moralo bi se pokrivanje poslopij s takim materijalom prepovedati ali vsaj kolikor mogoče omejiti. Naj bi merodajni faktorji upoštevali navedeno v občini blagor. D.

Od nekod. — Prinesla je nedavno „Gorica“ pohvalno poročilo o veselici pevskega in tamburaškega društva pri Sv. Luciji dne 2. sept. Dopadlo je dopisniku prav vse, kar je videl in slišal. Drugim pa ni ravno vse dopadlo, zlasti naj omenim eno reč, ki je napravila nezadovoljiv in neprijeten vtis na razumno poslušajoče občinstvo. To je bil tisti dramatičen prizor, v katerem je nastopil komaj šoli odrasli dečko kot zakonski mož, ki v krčmi pri čaši vina, obdan od tovarišev enake starosti tudi pri čaši vina s cigaretami v ustah, pripoveduje, kako sta z ženo Mino gospodarila. Ni bilo nič slabega, kar je fant deklamiral, a iz ust takega otroka se to ni lepo slišalo. Ni vse za vsako starost. „Dokler sem bil otrok, sem govoril po otročje“, je rekel nekdo. Da bi bili prireditelji tega dečka vsaj primerno maskirali! Pa ne, ravno tak je sedel za mizo v krčmi, kakor smo ga videli nedavno v šoli in iz šole hoditi. Ta točka naj bi se bila izpustila. Gospa Kritika.

Politični pregled.

Volilna reforma.

V petkovi seji volilnega odseka so Poljaki proti volji min. predsednika in Nemcev prodrli s svojim predlogom, naj se člen I. in II. volilne reforme odloži z dnevnega reda, izvoli pa se naj poseben odsek, ki naj revidira ustavo z ozirom na razširjenje deželne avtonomije. V poštev prideta pri reviziji paragraf 11. in 12. državnih osnovnih zakonov iz leta 1867. Za poljski predlog so glasovali vsi Slovani, Italijani, Romun Hormuzaki in zastopnik nemškega veleposestva Stürkgh Ehrenfels. Preden se je glasovalo, so razen ministerskega predsednika govorili zastopniki skoraj vseh strank. Poslanec dr. Kramar je želel, naj bi se meje med kompetenco državnega zbora in deželnih zborov še bolj jasno začrtale, kakor to nasvetuje predlog poslanca Starzynskega. V ta namen pa je treba da postanejo deželni zbori res zakonodajne korporacije z deželno upravo, ki je njim odgovorna. Proti predlogu so govorili poslanci Gross, Adler, Pergelt, Kienmann, Gessmann in Kaiser, ki so vsi naglašali, da hočejo Poljaki s svojim predlogom le zavleči rešitev volilne reforme in da odsek niti

nima pravice, sklepati o reviziji ustave. — Poslanec Stein je še zagrozil, ako se sestavi odsek za poljski predlog, da bo predlagal znova v zbornicijizločitev Galicije in uvedenje nemškega državnega jezika. Glasovalo se je po imenih ter je bilo oddanih za predlog 21, proti predlogu pa 19 glasov. Potem sta bila člena III. in IV. volilne reforme sprejeta brez debate.

Sklicanje delegacij.

V parlamentarnih krogih se govori, da bodo sklicane v Budimpešto delegacije že v polovici meseca oktobra, in ne šele v polovici meseca novembra, kakor so to nekateri listi pisali.

Sestanek avstro-ogrskih delegatov na Dunaju.

Včeraj so se sestali na Dunaju ogrski delegati, da se posvetujejo o nagodbi med Avstrijo in Ogrsko.

Dr. Kramar o čeških strankah.

Dr. Kramar priporoča v „Narodnih Listih“, naj se češki mandati na stranke razdele po njih moči. Pokaže se v tem slučaju, da so na Češkem le štiri resnične stranke, to so: naprednjaki-demokrati, državnopravni radikali, klerikali in socijalni demokrati.

Avstrijski konzul umorjen.

Iz Tientsina poročajo, da so Kitajci umorili in oropali avstro-ogrskoga konzula Emila Thieleta, ko je hotel odpotovati v Evropo.

Dogodki na Ruskem.

Car in carica sta se za več dni odpeljala na ladiji „Standard“ v finski zaliv.

Vojno sodišče v Moskvi je obsodilo voditelja revolucionarjev Masarina, kije umoril več policijskih uradnikov, v smrt na vislicah. V Siedlicah so bili minuli teden grozni izgređi. V petih glavnih ulicah baje ni nobene cele hiše, ako niso razbite in izropane, so pa zažgane. Število mrtvih oseb je veliko. Odbor poštni in brzojavne zveze v Petrogradu je razposlal po celi deželi pozive, naj bodo vsi uslužbenci pripravljani, da vstopijo na dano znamenje takoj v štrajk.

V soboto je umrl v Peterhofu znani ruski general Trepov. Rojen je bil leta 1855. Trepov je bil sin onega Trepova, katerega je umorila l. 1878 Vera Sasulič. umorila ga je zato, ker je hotela maščevati nekega dijaka, katerega je dal Trepov, ki je bil takrat mestni glavar v Petrogradu, do smrti preteptati, ker ga ni dijak pozdravil, ko je šel Trepov v ječi, v kateri se je dijak nahajal, mimo njega. Kakor je bil njegov oče, tako je bil tudi njegov sin, umrl general, na glasu grozoviteža. Trepov je bil najprej na carjevem dvoru kot mladi plemič, a je potem stopil v vojsko. Udeležil se je rasko-turške vojske in je bil v bitki pri Felišu ranjen. Ostal je v vojski do leta 1896, dokler ni bil tega leta imenovan za načelnika moskovske policije. Trepov je bil največji nasprotnik vsakega svobodomiselnejšega gibanja na Ruskem in je bil zaradi tega tudi najobsovraženejša oseba. Kasneje je postal Trepov generalni guverner v Petrogradu, in ko je leta 1905 izbruhnila revolucija, izročil mu je car neomejeno oblast čez mesto. Ker se je Trepov pa vendarle preveč upiral reformam, katere je hotel car izvesti v Rusiji, odzvel mu je car glavno poveljništvo nad mestom, imenovavši ga za guvernerja carskih palač.

Duhovniki in vojaška služba na Francoskem.

Iz Pariza poročajo: Po vojaškem zakonu iz leta 1889 so bili duhovniki svobodni vsake vojaške službe, ker jih je zakon smatral kakor državne uradnike. Vsled novega zakona o ločitvi cerkve od države bodo odslej tudi duhovniki podvrženi vojaški službi. Duhovniki, ki pripadajo rezervi, so bili že pozvani na vojaške vaje.

Domače in razne novice.

Za „Šolski Dom“ je došlo našemu upravnistvu: Fran Piohl, c. kr. šolski svetnik v Gorici 5 K.

Srčna hvala!

Imenovanje. — Namestniški kopicist Karol baron Bruck je imenovan okrajnim komisarjem. — Računski oficijal Josip Planinec je imenovan revidentom, računski asistent Artur Mayer pl. Heidenfeld oficijalom, računski praktikant Anton Žiberna pa računskim asistentom pri namestniškem računskem uradu.

Izzivanje. — V mestu se name-rava napraviti električni tramvaj, ki bode vozil od postaje bohinske železnice skozi mesto na južni kolodvor. Mestni očetje so dolgo študirali to vprašanje in končno prišli do prepričanja, da ne kaže sprejeti tega podjetja v mestno upravo. Zato se je za osnovo odbor, ki hoče to idejo uresničiti, ter je naprosil naš slavn magistat za tozadevno dovoljenje. Italijanski listi prinašajo vže dneve zaporedoma pogoje, pod katerimi je bilo dano dotičnemu odboru zahtevano dovoljenje.

Naravno je, da so v tem osnovalnem odboru sami Italijani, in če isti gotovo ne dobil od naših italijanskih mestnih očetov dovoljenja za izvršitev tega podjetja. Naravno je tudi, da ta italijanski odbor bode imel pravico postaviti pri tem podjetju take ljudi, ki so njemu po godu. Toda to ni bilo mestnim očetom dovolj, marveč v pogodbo sprejeli so posebej še sledeči pogoj: „Podjetništvo je vezano sprejemati v službo za vse različne opravke brezizjemno samo oseboje italijanske narodnosti ter dati prednost goriškim meščanom. Mesto si pridržuje pravico dovoljevati podjetništvu, da sme izjemoma sprejeti v službo tudi posamezne uslužbence druge narodnosti, to pa le provizorno in za omejen čas, kateri določi mestna uprava od slučaja do slučaja, na zadevne pismene prošnje podjetništva, če to dokaže, da mu ni bilo mogoče dobiti italijanskih uslužbencev. Mesto si pridržuje pravico po svoji razsodnosti odbiti take prošnje, ne da bi moralo navajati razlogo za to.“

Taka pogodba je pač najnesramnejše izzivanje goriških Slovencev, ki tvorimo skoro polovico goriškega avtomnega mestnega prebivalstva in ki so v Gorici prav tako domačini, kakor smo Italijani. Proti takemu nesramnemu izzivanju protestujemo najodločneje ter pozivljemo vlado, da tako pogodbo razveljavi.

Posebni romarski vlak na sv. Goro. — Posebni romarski vlak na sv. Goro ob jednem pa tudi izlet v Trst prirede Goreneci z radovljiškega okraja v sredo dne 26. septembra. Dne 26. čez noč ostanejo romarji na sv. Gori, dne 27. pa se odpeljejo iz Gorice v Trst.

V soboto je bilo na Sv. Gori 616 romarjev s Kranjskega. Popoldne so si ogledali Gorico.

Vreme. — Jesen je že tu. Zglasila se je pri nas posebno v nedeljo. V nedeljo imeli smo jako hladan dan in deževalo je nepretrgoma od jutra do večera. Na večer pa je nastal hud veter, ki ni posebno grozdu nič koristil.

Nesreči. — Anton Gorjup iz Ročinja, star 63 let, je šel sekati drva. Hkratu pa mu je padla debela veja, katero je presekal, na levo roko, ter mu jo je zmečkala. Pripeljali so ga v tuk. bolnišnico.

Sedemdesetletnemu Jerneju Krečicu iz Lokavca je šlo kolo s peskom naloženega voza čez desno nogo ter mu jo je zmečkalo. Tudi njega so prepeljali v tuk. bolnišnico.

Črna vojska. — Oai, ki spadajo še pod črno vojsko, se morajo zglasiti na tuk. magistratu v teku meseca oktobra. To velja seveda za one, ki prebivajo v Gorici. Kdor bi tega ne storil, kaznovan bode z globo od 4 do 200 K.

Mlada tatica. — V petek po noči so prišli, klatečo se po poti, ki vodi pod Kostanjevico v Panovec, petnajstletno Alojzijo Faganel iz Oseka. Služna je na Vitovljah pri posestniku Josipu Košuti. Med tem, ko so bili gospodarji na polju pri delu, jim je odnesla Faganel iz hiše 10 K ter se podala z njimi v Gorico.

Nesreča na železnici. — Pradsi-nočnim, to je v nedeljo zvečer, je bila železniška proga Divača—Puta vsa zastražena z orožniki radi dvornega vlaka, s katerim se je vračal z vojaških vaj nadvojvoda Fran Ferdinand. Na postaji Podgorje in v bližini so bili nastavljeni orožniki iz Višnjana se svojim načelnikom (stražmeštrum) približno 30 letnim Dragotinom Novotny-jem. Novotny, rodom Čeh, je šel okoli 9. ure in pol ob prog, da kontrolira postavljene straže. Kakor

znano je bilo ravno tedaj grozno vreme, dež je lil kakor iz škafa in obenem je pihal jako močan veter. Ko je tako enkrat jako močno zapihal veter, bi bil Novotny-ja skoro podrli. A Novotny se je vendar obdržal po koncu s tem, da se naslonil s puško ob tla. Pri tem mu je pa po nesreči padla puška iz rok na železnični tir, a on je skočil za njo, da bi jo pobral. Reče pa ni radi groznega nevremena ne videl in ne slišal, da je ravno v istem hipu drdral za njim nek drugi vlak. Ko se je on sklonil, da bi pobral puško, je bil že vlak nad njim ter ga je — grozno — podrli in uprav prerezal preko trebuha. Našli so ga mrtvega, prerezanega čez polovico.

Nesreča. — Anton Gomišček iz Plavij je napravil pri g. Konjedicu včeraj rezanico. Pri ti priliki mu je zašla desna roka v rezalni stroj, kateri jo je tako hudo poškodoval, da so jo morali v goriški bolnišnici, odrezati. Gomišček je oženjen in ima več nedoraslih otrok.

Svarilo pred izseljevanjem v Brazilijo. — Zadnje dni je začela jako živahna agitacija od strani raznih agentov, ki vabijo ljudi na izseljevanje v pokrajino sv. Pavla v Braziliji. Ti agenti obljubujejo ljudem, da dobe v Braziliji koj dela in tudi zemljišča pod jako ugodnimi pogoji. Ob jednem slepijo ljudi s tem, da jim obljubujejo pristo vožnjo tja in nazaj. Ministerstvo za zunanje reči, ki se je po svojih zastopnikih informiralo o razmerah, ki vladajo v Braziliji, svari najresneje pred omenjenimi agenti, češ, da so vse njih obljube le slepilo ter da so delavci v Braziliji jako slabo plačani. Ako se pa hočejo izseljenci vrniti v svojo domovino, si morajo sami plačati vožnjo.

Demonstracije proti ital. dijakom v Trstu. — V soboto je prišlo v Trst kakih 100 dijakov iz Dalmacije, Istre, Goriške in Tirolske. V nedeljo se je vršil namreč v Trstu dijaški kongres na katerem se je razpravljalo o italijanskem vseučilišču. V soboto zvečer so imeli ital. dijaški banket v Gimnastihi. Da je prišlo na tem banketu do raznih irredentističnih demonstracij, je samo ob sebi umevno. Za te demonstracije so izvedeli člani patrijotičnega društva „Lega patriottica della gioventù triestina“, ki so sklenili demonstrirati proti dijakom. Pa tudi socialisti so sklenili, da hočejo demonstrirati proti nacionalistični manifestaciji dijakov.

Zborovanje italijanskih dijakov je začelo ob 1. uri popoldne v gledališču Filodramatibo. Zvečer pa so se dijaki že okolo 5. ure zbrali v kavarni „Al Municipio“ na velikem trgu. Okolo 6. ure je bil trg že poln socialistov in pa členov patrijotičnega društva. In tu je nastala hitro še precej velika zmešnjava. Ko so dijaki zapeli „Viva Dante il gran maestro“ so začeli socialisti peti delavsko himno, a patrijoti cesarsko himno. Socialisti so se pa kmalu umaknili s trga in ostali so le dijaki in pa člani patrijotičnega društva. Nagajali so si tu dijaki in patrijoti tako dolgo časa, da je prišlo do izgredov. V eno okno kavarne je priletel kamen, ki je zdrobil veliko šipo. Ostala okna so pa takoj zaprli in dijaki so se poskrili v kavarno. Šele ko je prišla policija so se dijaki osokolili ter prišli zopet iz kavarne. Patrijoti pa so šli po mestu in so priredili sovražne demonstracije pred uredništvom „Indipendentija“, pred uredništvom „Piccola“ in pred „Gimnastiho“. Nato je pa prišla ploha, ki je storila vsi komediji konec.

Štrajk sodarjev v Trstu končan. — Štrajk sodarjev, ki je trajal šest tednov je končan. Sodarji so si priborili s štrajkom ugodnost, da bodo delali pol ure manj na dan nego doslej. Dalje so si priborili povišanje tedenske plače za 15°.

Vojaške vaje v Dalmaciji. — V petek zvečer je bil pri prestolonasledniku nadvojvodi Fran Ferdinandu v Dubrovniku velik obed, na katerega so bili povabljeni črnogorski princ Danilo, škofje albanske deputacije, namestnik Nardelli, dvorni dostojanstveniki, župan, deželni poslanci ter vsi visoki dostojanstveniki, ki so se udeležili vojaških vaj. Nadvojvoda se je vrnil k vajah v soboto ob 4 uri in pol zjutraj z avtomobilom, s katerim se je povrnil nazaj v Dubrovnik ob 10. uri popoldne. Ob 3. in pol uri popoldne je odpotoval nadvojvoda v Sano in Zader. Nadvojvoda je v imenu cesarjevem daroval za trebinjske ubožce 4000 K.

Nadvojvoda je dospel v Zader v nedeljo opoldne. Spremljala so ga tje vse vojne ladije, ki so se udeležile vojaških vaj. Morje je bilo jako razburkano. Zaradi tega pa je bil odpovedan tudi obed na jahti „Miramar“. V Zaderu so bile nadvojvodi predstavljeni po namestniku Nardellija dalmatinski deželni

glavar, zaderski župan in drugi dostojanstveniki.

V Palj je dospel nadvojvoda isti večer ob 8 uri in pol. Vreme je bilo skrajno neugodno. Nadvojvoda je izročil okrajnemu glavarju 4000 K za uboge v Palju. Ob 9. uri se je nadvojvoda odpeljal proti Dunaju.

Dogodki na Reki in Zadru. — Razburjenje katero so povzročili dogodki na Reki in v Zadru, kjer so bili hrvatski Sokoli od Italijanov napadeni, se ne boče še tako hitro poleglo ne na hrvatski pa tudi na italijanski strani n. Italijani, katerih napade so hrvatski Sokoli tu in tam tako krepko odbili, pene se od jeze in skušajo vso krivdo navaliti na Hrvate. No, tako so delali Italijani vedno in tako delajo tudi sedaj. Najprej izzivajo na najostudnejši način, napadajo zavratno, a ko se jim to ne posreči in ko jih zadene zaslužena kazen, kakor se je to dogodilo na Reki in v Zadru, takrat pa začnejo cviliti in tuliti ter hliniti svojo nedolžnost. Da so bili Italijani, oni ki so povzročili dogodke na Reki in v Zadru je najbolj razvidno iz nekoga članka, katerega je priobčil minole dni o teh dogodkih „Narodni list“. Med drugim piše omenjeni list:

Italijanske novine pišejo, da so tem dogodkom dale povoda „organizirane provokacije od strani Hrvatov“. To je proračunjena grda laž. Že sama okolnost, da so se neredi dogodili na Reki in v Zadru, kjer je vendar še italijanski element ulice mnogo močnejši nego hrvatski, potrjuje sama, da Hrvatje niso hoteli provocirati. Izzivanja in napadi so prišli od italijanske strani. Se niso-li že deset dni pred prihodom Sokolov prikazali po zaderskih zidovih oglasi, podpisani: „Il Comitato pro falco“, v katerih se je žugalo s krvjo?! Niso-li že deset dni pred prihodom Sokolov posamični agitatorji — a med njimi, žal, tudi nekateri c. kr. uradniki — hajskali italijansko mladino na demonstracije?! Niso-li par dni pred prihodom Sokolov delili med otročaje piščalke, s katerimi naj pozdravijo Sokole?! To so dejstva, glejte katerih na more „Dalmata“ niči poskušati, da bi jih pobil. In v vsem tem se nehaja izvir vsem poznejim dogodkom. Moralna odgovornost ne pada torej na hrvatsko stranko, ki je opozarjala na nevarnost in mirila do zadnjega časa, ampak na vod telje italijanske stranke, ki so se deli,

kaj da se pripravlja, a niso storili ničesar, da bi preprečili nevarnost.

Ricciotti Garibaldi o dogodkih na Reki. — Italijansko društvo „pro Patria“ se e obrnilo do Ricciottija Garibaldirja s prošnjo, naj izrazi svoje mnenje o dogodkih na Reki. Garibaldi se je ti prošnji odzval in je tajništvu omenjenega društva poslal daljše pismo v katerem je bilo med drugim rečeno tudi to-le:

„To, kar se je dogodilo v Zadru na Reki in na Sušaku, ni toliko krivda Slovanov, kakor onih, ki jih hočejo porabiti za slepo orodje svoje politike. Mislim, da ni Italijana, ki bi ne vedel, kdo je ta „deus ex machina“. Da udovoljimo požrešnemu apetitu naših najemnikov sob in povečamo dividende tujim hotelirjem, ki so skoro vedno Nemci, dovoljujemo mi Italijani tej rasi, ki je mej človeštvom to, kar je svinjska rasa med živalmi, da se svobodno vozi na sever in na jug z vztoka in zapada in proučava, kako bi se naj Italijane vrglo v morje... Naj se organizira italijanska mladina in naj da razumeti tem predstaviteljem svinjske pasme, kadar si bodo zaželeli priti, da uživajo naše rojstno podnebje, da bi to njihovo uživanje lahko spremljala ona sladka melodija, ki se v italijanskem jeziku zove: suon di legnate (palice)! Barbarstvo? Nasprotno! Silo za ognjilo! Vaš Ricciotti Garibaldi!“

Smodke „havane“ se podraže, in sicer vsled zadnje vstaje na Kubi. Sicer je bila pa že lani letina zelo slaba.

Železniška nesreča. — V nedeljo sta trčila pri postaji Poreča na Koroškem blizu Vrbskega jezera poštna vlaka št. 417 in 418 s tako silo drug ob drugega, da ste bili lokomotivi obeh vlakov hudo poškodovani in je bilo istotako razbitih več vozov. Ranjene so bile pri ti nesreči sledeče osebe: karnič Tomaz Pichler, sprevednik Jurij Honka, žena

(Dalje na četrti strani.)

Dvokolo

še v dobrem stanu je na prodaj po zelo ugodni ceni. — Več se poizve v našem upravništvu.

Blago najboljše vrste

Zaloga res velikanska

„Krojaška zadruga“, Gorica,
Via Signori 7.

Za
jesenski - zimski
čas

so ravnokar došle razne v velikanski
izberi in zalogi nad vse

krasne novosti
modnega blaga:

modne volne, flanele, forštajne, sukno
za moške in dijaške obleke, svile za
bluze, salonske preproge, zavese, odeje,
šivane kuverte (Steppdecken), žime,
volne in perje za postelje itd.

PERILO

za

opreme nevesti,

kakor tudi za hotele in restavracije, za
zavode itd. itd.

Rumberško, belgijsko in švicarsko
platno, bombaževine, chiffon, cre-
ton, namizni prtji, serviette, bri-
salke, žepni robci po tvorniških
cenah.

Cene stalne.

Postrežba poštena.

P. n.

Dovoljujem se Vas prositi, da
nas o potrebi počastite s Vašim
cenj. obiskom in si ogledate vse
naše novosti, ali pa blagovolite na-
ročiti vzorce kateregakoli blaga,
koje Vam pošljemo radovoljno
franko na dom, da se prepričate
o naši sares bogati zalogi in iz-
beri, ki se lahko meri s vsako, tudi
najmodernejšo te stroke, naj si bo
v cenah kakor tudi v izbornosti
blaga.

Nadejaje se blagohotnega upo-
števanja naše prošnje, bilješim s
spoštovanjem

T. Hribar.

Konkurenca izključena

Blago vedno sveže

nekega saškega sodnika Elizabeta Kainz, sprevednik France Kranner, posestnik z Dunaja Otokar Badel, Josipina Eichholzer in duhovnik profesor Koch iz Beljaka.

Glasba.

Dne 12. t. m. sva z preč. gosp. župnikom Kokošarjem kolavdirala nove orglje v gor. Cerovem, katere je postavil italijanski mojster Zanin. Orglje imajo sledečo dispozicijo: 1. Principal 8', 2. Viola 8', 3. Voxhumana 8', 4. Vox gravis, 5. Vox gravissima, 6. Tibia P. IV, 7. Tibia VIII, 8. Omnium series, 9. XV P., 10. Octava P. IV.

Ni je umetnosti ki bi bila v teku zadnjih let tako velikansko napredovala kakor orgljarska. Zatorej pa so novejšje orglje prvotni svoj značaj v toliko izpremenile, da zadostujejo glasb zahtevam.

Cerovske orglje imajo prednost pred starimi v tem, da presedujejo popolne izpremene, t. j., kolikor je tipk, toliko je tudi glasov; dalje je velika oktava nekrajšana, manual ima 56, pedal 27 tast. Strakturna mehanika je jako dobro in trajno sestavljena, sapnica je na vlake in je tako dobro pogojena, da ni čuti nadležnega omahovanja sape, bodisi pri posameznih izpremenih, bodisi pri skupni sili. Meh, ki se čudovito lahko goni, daje obilno sape in teče pri izdržanem deseteroglasnem akordu polnih orgelj 15 sekund. Zanimiv je tudi crescendo in decrescendo vlak, ki omogoči fine izpremembe. Principal je srednje moči, kakoršen je v porabi na angleškem; drug izpremeni so dobri, le žal, da Viola tre-

mulira, kar je odveč zato, ker imajo orglje še drug tremolc. Ta sicer ljudstvu imponira, ali iz umetnega stališča to ne gre in je takorekoč: nepotrebna potreba. Pedal 16' je precej šibak ker je preozke menzure in pretankih sten, to pa zato, ker orgljar ni imel z razpolago prostora, treba ga je torej z manualom vezati, da vdobi krepost. Dandanes je natančno določil Walcker menzuro vsacega izpremena in jakost piščalnih sten. Kako mogočno se izrazi n. pr. pedal v kobariških orgljah nedosežnega mojstra p. Goršiča. Ni čuda, da imajo te orglje prvenstvo med vsemi orgljami na Tolminskem. Dalje imajo cerovske orglje še 7 zbiralnikov pri nogah, da je mogoča hipna tonalna izprememba in je vse v resnici — prinožno. Cena je orgljam primerna.

Cestitamo v. č. cerk. predstojništvu in vrlemu županstvu na dobrih modernih orgljah.

Istega dne sva si ogledala tudi orglje v dol. Cerovem, katere je postavil lansko leto mojster Zupan. Ljubkost posameznih izpremenov, kakor tudi skupna sila teh mojsterskih orgelj se ne da lahko opisati; treba jih je poizkusiti. G. Zupan je naš najboljši mojster in to prednost mu niti nevošljivost in osebna mržnja ne vzame. Glede cene pa tekmuje z vsakim domačim in nozemskim orgljarjem. Intonacija novejših orgelj Zupanovih je nepresežna. Njegova dela hvaliti, bi bilo vodo v morje nositi. Slava mu! Malo je duhovnij, ki bi imele dvoje tako dobrih orgelj, kakor jih ima Čerovo. Gratulor! Fajgelj.

Blizo Trbiža na Koroškem se proda več

posestev

z velikimi travniki. V Trbižu pa

vila

na lepem prostoru.

Več pove Pitter v Trbižu.

Ivan Kravos

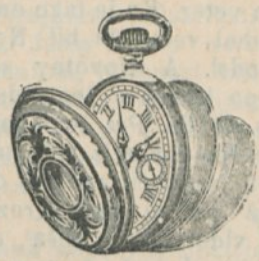
priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

na Kornju št. 11.

Kupujte „Narodni kolek“!

Najnovjša iznajdba novega stoletja.

Pri naročitvi 10 žepnih ur se pošlje 1 gratis.

Samo 2 gld. 55 kr. velja

ravnokar iznajdena nikel rem. žepna ura z znamko System-Roskopf Pat., ki teče 36 ur, z minutnim kazalom, bliščica, lepa in natančno idoča s 3-letno garancijo. (Eleg. urna verižica in 5 nakitov se zastoj pridene).

Ako ura ne ugaja, se denar vrne in je vsak rizik izključen. Pošilja se le proti povzetju, ali naprej poslanemu denarju:

M. J. Holzer's Wwe

Marie Holzer

Uhren und Goldwaren-Fabriks-Niederlage en gross, Krakau Oest. Dietelsg. 73, St. Sebastiangasse 26.

Zalagatelj c. kr. državnih uradnikov.

Ilustrovani cenik ur in zlatnine gratis.

Zastopniki se iščejo.

Slične anocene so ponarejene.

Pri naročitvi 10 žepnih ur se pošlje 1 gratis.

Centralna posojilnica,

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905 na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 na menice po 5 $\frac{1}{2}$ %₀, na vknižbo po 5%₀

z 1%₀ upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

Franc Podberšič

avtorizovan kamnoseški mojster,

Gorica, Tržaška cesta šte. 17.

priporoča slavnemu občinstvu za bližajoči se praznik vseh vernih duš dan svojo bogato zalogo

nagrobnih spomenikov

bodisi priprostih, ali finih iz kraškega kamna najboljšje vrste za 15 K in više.

V zalogi ima razne kamenite plošče, žlebe, umivalnike za kuhinje, itd. itd.

Sprejema in izvršuje vsakovrstna v kamnoseško stroko spadajoča dela po prav zmernih cenah.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta 19 — v Medjanihi hiši v pritličju — Dunajska cesta 19

Vsprejema:

1. Zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi;
2. Zavarovanja zvonov proti vsakoršni poškodbi in
3. Zavarovanja za nižjeavstrijsko deželno zavarovalnico na Dunaju za življenje in za nezgode.

Glavno zastopstvo za Trst, Gorško in Istro pri g. Dragotinu STAREC, Trst, Via Valdirivo 16.

Rojaki Slovenci! Pristopajte k domači zavarovalnici!

Pojasnila daje in vsprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki.

Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov se proti provziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovalcem popolno varnost.

➡ Svoji k svojim! ➡

Jako izdatno sredstvo proti

revmatizmu in trganju po udih (putiki)

je liker GODINA, katerega pripravljata v Trstu lekarnarja Rafael Godina, lekarna „Alla Madona della Salute“ pri Sv. Jakopu, in Josip Godina, lekarna „All' Igea“ v ulici Fornelo št. 4. — Stekleničica stane 1 K 40 vin. — Potom pošte se ne pošilja manj kakor 4 stekleničice, in sicer proti poštnemu povzetju, ali pa, ako se dološlje naprej 7 K, nakar se stekleničice dološljejo franko in so v tem znesku zapopadeni vsi pošiljatveni stroški. Dobiva se v vseh lekarnah.